

Kitap İncelemesi / Book Review

Ahmet Çaparlar, 1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi'nde Sefer Organizasyonu ve Lojistik, Kitabevi, İstanbul 2024, XX+300 sayfa, ISBN 978-625-8055-66-5*

Ahmet Çaparlar, 1828-1829 Ottoman-Russian War: Campaign Organization and Logistics, Kitabevi, İstanbul 2024, XX+300 pages, ISBN 978-625-8055-66-5

Akif BAYĞIN**

Makale Bilgisi/Article Info: Geliş/Received: 24/06/2024 Düzeltme/Revised: 13/12/2024 Kabul/Accepted: 17/12/2024

Kitap İncelemesi / Book Review

Atf / Cite as: Baygın, A. (2024). Ahmet Çaparlar, *1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi'nde Sefer Organizasyonu ve Lojistik*, Kitabevi, İstanbul 2024, XX+ 300 sayfa., ISBN 978-625-8055-66-5. *Bellek Uluslararası Tarih ve Kültür Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 185-190.
<https://doi.org/10.52735/bellek.1504406>

ÖZ

Ahmet Çaparlar'ın “1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi'nde Sefer Organizasyonu ve Lojistik” başlıklı eserinde, 1828-1829 yılları arasında Osmanlı Devleti ile Rusya arasında gerçekleşen savaşlar, askerî sefer organizasyonu ve lojistik stratejiler kapsamlı bir şekilde ele alınmaktadır. Özellikle askerî seferlerin organizasyon ve lojistik stratejileri üzerine yoğunlaşan bu eser, savaş sürecindeki başarı ve başarısızlıkların derinlemesine bir analizini gerçekleştirmektedir. İlk olarak 2022 yılında doktora tezi olarak tamamlanan ve 2024 yılında kitap formatında yayımlanan bu çalışma, Osmanlı Devleti'nin askerî tarihinde bir dönüm noktasını teşkil eden çatışma dönemini detaylı bir şekilde incelemektedir.

“1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi'nde Sefer Organizasyonu ve Lojistik” başlıklı eser, giriş bölümü, dört ana bölüm ve bir sonuç bölümünden oluşmaktadır. Yazar “Giriş” (s.1-23) bölümünde, araştırma konusunun temel sorunlarını tanımlayarak, araştırma yöntemini, amaç ve önemini açıklamaktadır. Ayrıca, bu bölümde literatürdeki çalışmalarla karşılaştırmalı bir bakış açısı sunarak, boşlukları tespit etmektedir. Çaparlar, literatürdeki mevcut araştırmaların genellikle belirli savaş dönemlerine odaklanıldığını veya askerî hareketlerin yalnızca taktik

* Bu araştırma sürecinde; TR Dizin 2020 kuralları kapsamında “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesinde” yer alan tüm kurallara uyulmuş ve yönergenin ikinci bölümünde yer alan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemlerden” hiçbirini gerçekleştirilmemiştir. Ayrıca bu araştırma “Etik Kurul İzni” gerektirmeyen bir çalışmadır.

** Doktorant, Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, e-mail: akfbygn@gmail.com, **ORCID: 0000-0002-6968-790X**

boyutlarıyla sınırlandırıldığını tespit ederek, bu boşluğu kapsamlı bir lojistik ve organizasyon analiziyle doldurmayı hedeflemektedir. Metodolojik olarak, Ahmet Çaparlar'ın "1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi'nde Sefer Organizasyonu ve Lojistik" başlıklı çalışması, zengin ve çeşitli kaynak materyalleri içermektedir. Çaparlar, Başbakanlık Osmanlı Arşivi'ndeki çeşitli fonlardan elde edilen belgeleri temel alarak, savaş dönemindeki yazışmaları, emirleri ve raporları detaylı bir şekilde analiz etmektedir. Bu belgeler, savaşın idaresi ve lojistik organizasyonunun nasıl yürütüldüğüne dair kapsamlı bilgiler sunmaktadır. Araştırmada ayrıca, dönemin önemli isimlerinin mektup ve günlükleri gibi birincil kaynaklar da değerlendirilmiştir. Bu kaynaklar sayesinde dönemin siyasi ve askerî liderlerinin karar alma süreçlerine ışık tutulmuştur. Giriş bölümünde tanıtılan ve sıklıkla atıfta bulunulan kaynaklar arasında, Baron Von Moltke'nin gözlemlerini içeren ve savaşın Balkan cephesindeki Rus harekâtını anlatan *1828 Seferi*, adlı eserleri öne çıkar. Ayrıca, Vakanüvis Ahmed Lûtfi Efendi'nin *Târih-i Lûtfi* adlı eseri gibi dönemin Osmanlı kaynaklarından yararlanılarak, savaşın Osmanlı yönetimi ve halk üzerindeki etkilerine dair değerli bilgiler sunulmaktadır¹. Bu kaynakların bir araya getirilmesi Çaparlar'ın eserine derinlik kazandırmış ve dönemin askerî ve lojistik organizasyonlarına dair kapsamlı bir anlayış sunmuştur.

Eserin ilk bölümü (s. 25-100) "Seferberlik ve Ordu" başlığı altında, savaş öncesinde alınan siyasi ve askerî kararları, seferberlik uygulamalarını ve ordu teşkilatındaki yeniden yapılanma süreçlerini kapsamlı bir şekilde ele almaktadır. Bu bölüm, Osmanlı Devleti'nin savaşa nasıl hazırlandığını, ordu düzenlemelerini, seferberlik çağrılarını ve ilk askerî harekâtları detaylı bir şekilde incelemektedir. Özellikle, Rusya'nın savaş ilanının ardından Osmanlı yönetiminin verdiği tepkiler ve alınan stratejik kararlar, orduya yapılan yenilikler ve lojistik planlamalar üzerinde durarak Osmanlı Devleti'nin savaş ilanını müteakip ilk adımlarını ve karşı harekât planını detaylandırır. Rusya'nın tehditkâr tavırları karşısında, Osmanlı yönetimi, mevcut askerî gücünü yeniden yapılandırmak ve güçlendirmek için acil önlemler almıştır. Seferberlik ilanı, askerî depoların tekrar donatılması, yeni asker toplama ve eğitim kamplarının kurulması gibi çeşitli stratejik adımlar atıldığı görülmektedir².

Birinci bölümde ayrıca, Osmanlı'nın sınır kalelerini güçlendirme çabalarına da yer verilmiştir. Rus ordusunun muhtemel ilerleyiş rotaları göz önünde bulundurularak, stratejik öneme sahip kalelerin tamirata ve tahkimat süreçlerine dikkat çekilmiştir. Bu bağlamda Osmanlı mühendislik birimlerinin üstlendiği roller, yaşanan teknik ve lojistik sorunlar, kullanılan malzemeler ve inşaat teknikleri üzerinde durulmaktadır³. Çaparlar, savaşın ilk dönemlerinde Osmanlı ordusunun personel sayısını artırma yöntemlerini de analiz etmektedir. Yeniçeri Ocağı'nın kaldırılmasının ardından, Asâkir-i Mansûre-i Muhammediyye gibi yeni ve modern birliklerin kurulduğu, ayrıca yerel halktan ve dış bölgelerden gönüllü veya zorunlu asker toplama faaliyetleri detaylandırılır. Bölgeden bölgeye asker sayısını artırmak için yapılan seferberlik çağrıları ve bu çağrılara halkın verdiği tepkiler üzerinde durulmuştur⁴. Ordu için gerekli lojistik desteğin sağlanması, bu bölümde önemli bir yer tutar. Askerî birliklerin yiyecek, giyecek ve mühimmat ihtiyaçlarının nasıl karşılandığı, lojistik yolların nasıl güvenli hale getirildiği ve bu süreçte uygulamada yaşanan aksaklıklar ayrıntılı bir şekilde ele alınmıştır. Ayrıca, savaş sırasında hastalıklarla ve yaralanmalarla başa çıkmak için kurulan sağlık birimleri ve seyyar hastaneler hakkında bilgiler verilmiştir.

Eserin ikinci bölümü (s. 101-141) "Silah ve Mühimmat" başlığı altında, 1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi sırasında Osmanlı ordusunun cephanelik yönetimi ve silah tedarik stratejilerini incelemektedir. Bu bölüm, Osmanlı Devleti'nin savaş esnasında lojistik faaliyetlerine yönelik çözüm yöntemlerinin detaylarını barındırmaktadır. Çaparlar, bu süreçte kullanılan silah çeşitlerinden, mühimmat üretimine, tedarik yollarından, saha operasyonlarına kadar bir dizi konuyu ele almaktadır. Osmanlı ordusunun savaş için gerekli olan temel silah ve mühimmat çeşitlerini ve bunların tedarik edilme yollarını ayrıntılı bir şekilde açıklamaktadır. Ayrıca ordunun kullanımında olan tüfekler, topçular ve hafif silahlar gibi sıcak çatışma araçlarının yanı sıra, barut, kurşun gibi temel mühimmatların nasıl ve nereden sağlandığı üzerinde durulur. Silahların ve mühimmatın üretim süreçleri ve bakım operasyonları, bu bölümün önemli bir parçasını oluşturmaktadır. Çaparlar, Osmanlı Devleti'nin yerel imkanlarını kullanarak nasıl bir silah üretim kapasitesi geliştirdiğini, bu silahların bakım ve onarım işlemlerinin nasıl yürütüldüğünü detaylandırır. Ayrıca, savaş sırasında ele geçirilen mühimmat ve silahların yeniden kullanılabilir hale getirilme süreçlerine de değinmektedir. Savaşın seyrini doğrudan etkileyen lojistik sorunlar ve bu sorunlara

¹ A. Çaparlar, 1828-1829 Osmanlı..., s. 3-4.

² A. Çaparlar, 1828-1829 Osmanlı..., s. 161.

³ A. Çaparlar, 1828-1829 Osmanlı..., s. 32.

⁴ A. Çaparlar, 1828-1829 Osmanlı..., s. 31.

getirilen çözümler, bu bölümde geniş bir şekilde işlenen diğer bir konudur. Osmanlı'nın silah ve mühimmat tedarikinde yaşadığı zorluklar, tedarik yollarının güvenliğini sağlama çabaları ve acil durumlar için alınan stratejik kararlar ele alınır. Bu kapsamda, savaş alanına yakın bölgelerde kurulan geçici silah fabrikaları ve mühimmat depoları hakkında bilgiler verilmektedir. Çapırlar, Osmanlı ordusunun savaş koşullarına adaptasyon yeteneğini ve teknolojik yeniliklere açıklığını da bu bölümde vurgulamaktadır. Özellikle, yeni silah teknolojilerini entegre etme ve mevcut silah sistemlerini modernize etme çabaları, ordunun savaş dönemindeki performansını artırma yolundaki önemli faktörler arasında değerlendirilir. İkinci bölüm, özellikle belirli muharebeler ve çatışmalar sırasında silah ve mühimmat organizasyonunun pratikte nasıl işlediğine dair örnek olay incelemeleri ile zenginleştirilmiştir⁵. Bu incelemeler, teorik planlamaların sahada nasıl uygulandığını ve karşılaşılan zorlukların nasıl üstesinden gelindiğini gösterir.

Eserin üçüncü bölümü (s. 143-186) "Ulaşım ve Haberleşme" başlığını taşımaktadır ve 1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi sırasında Osmanlı Devleti'nin ulaşım ve haberleşme ağlarının nasıl işlediğine dair detaylı bir analiz sunmaktadır. Çapırlar bu bölümde, savaşın seyrini etkileyen lojistik ve iletişim stratejilerini, karşılaşılan engelleri ve getirilen çözümleri incelemiştir. Bölüm, Osmanlı'nın savaş sürecinde kullandığı ana ulaşım hatlarını ve menzil noktalarını tanımlayarak başlar ve bu yolların tarihi önemi, stratejik konumu ve savaş döneminde nasıl kullanıldığına dikkat çekmektedir. Çapırlar, menzil sisteminin savaş zamanında lojistik destek sağlamadaki rolünü ve Osmanlı ordusunun hareket kabiliyetini nasıl artırdığını detaylandırarak savaş sırasında ordunun merkez ile cephe arasında ve cepheler arası haberleşmeyi nasıl sağladığını, kullanılan teknik ve araçları incelemiştir⁶. Bunlara ek olarak, o dönemdeki mektupçular, haberciler ve ilk telgraf hatlarının kullanımı gibi konulara değinmektedir.

Savaş sırasında ulaşım yollarının bakımı ve onarımı, bu bölümde ayrıca ele alınan bir konudur. Çapırlar, sefer yollarının nasıl ve kimler tarafından yapıldığını, bu yolların stratejik önemini ve savaşın seyrini nasıl etkilediğini tartışır. Yol yapım ve onarım çalışmalarının lojistik üzerindeki etkileri, savaşın lojistik yönlerini anlamada kritik bir faktör olarak değerlendirilmektedir. Osmanlı'nın savaş sırasında kullanılan ulaşım araçları ve nakliyat organizasyonu, bu bölümde detaylı bir şekilde incelenir. Çapırlar, at arabalarından kamplara kadar kullanılan çeşitli taşıma araçlarını, bu araçların nasıl ve nerede kullanıldığını ve savaşın lojistik yükünü taşıma kapasitesini nasıl etkilediğini ele almaktadır. Osmanlı Devleti'nin deniz ve nehir yollarını kullanarak nasıl bir lojistik avantaj sağladığı, bu bölümde incelenen bir diğer önemli konudur⁷. Çapırlar, Osmanlı donanmasının ve nehir taşımacılığının savaş sırasında nasıl kullanıldığını, bu yolların stratejik önemini ve savaş dönemindeki operasyonlara nasıl katkıda bulunduğunu açıklamaktadır.

Eserin dördüncü bölümü (s. 187-247) "İaşe Temini ve Beslenme", 1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi sırasında Osmanlı ordusunun iaşe tedariki ve askerlerin beslenmesi konularını ele almaktadır. Çapırlar, bu bölümde savaş sırasında ordunun yemek, su ve diğer temel ihtiyaçlarını nasıl karşıladığını detaylı bir şekilde incelemiştir. Ayrıca, lojistik destek sistemlerinin etkinliği, karşılaşılan zorluklar ve bu zorluklara getirilen çözümler üzerinde durulmaktadır. Bu bölüm, Osmanlı ordusunun iaşe tedarik sürecine genel bir bakış sunmaktadır. Çapırlar, savaş sırasında gıda stoklarının nasıl yönetildiğini, hangi tür gıdaların tercih edildiğini ve bunların cepheye nasıl ulaştırıldığını açıklamıştır. Ayrıca, iaşe tedarikinde kullanılan yöntemler ve bu süreçte uygulamada yaşanan aksaklıklar üzerinde durulur. Zahire alımı ve bu ürünlerin fiyatlandırılması, ordunun iaşe stratejisinin kritik bir parçasıdır. Çapırlar, Osmanlı'nın nasıl ve nereden zahire satın aldığını, fiyatlarının nasıl belirlendiğini ve savaş koşullarında zahire temininde yaşanan ekonomik zorlukları ele almaktadır. Osmanlı ordusunun günlük beslenme düzeni ve erzak dağıtımı, bu bölümün önemli odak noktalarından biridir. Çapırlar, askerlerin aldığı besin çeşitlerini, bu besinlerin sağlık ve moral üzerindeki etkilerini ve lojistik destek ekiplerinin bu süreçte üstlendikleri rolleri tartışmaktadır. Ayrıca, cephede karşılaşılan beslenme sorunlarına ve bu sorunlara getirilen çözümlere yer vermektedir. Savaş sırasında kullanılan at ve diğer yük hayvanlarının beslenmesi, lojistik planlamanın önemli bir parçasıdır. Çapırlar, hayvanların yem ihtiyaçlarının nasıl karşılandığını, bu sürecin lojistik üzerindeki etkilerini ve hayvanların savaş kabiliyeti üzerine olan önemini belirtmektedir⁸.

⁵ A. Çapırlar, 1828-1829 Osmanlı..., s. 105-106.

⁶ A. Çapırlar, 1828-1829 Osmanlı..., s. 145.

⁷ A. Çapırlar, 1828-1829 Osmanlı..., s. 170-171.

⁸ A. Çapırlar, 1828-1829 Osmanlı..., s. 208

Eserin son bölümü (s. 249-263) “Sonuç” başlığı altında ele alınmıştır. 1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi’nde incelenen sefer organizasyonu ve lojistik yönetimi üzerine yapılan tüm analizlerin özeti içerilmektedir. Çaparlar, savaşın Osmanlı İmparatorluğu üzerindeki genel etkilerini değerlendirirken, elde edilen bilgileri tarihsel bir perspektifle bağdaştırır ve gelecek çalışmalar için önerilerde bulunmaktadır. Çaparlar, Osmanlı Devleti’nin 1828-1829 savaşını nasıl yönettiğini ve bu süreçte karşılaştığı zorlukları geniş bir çerçevede değerlendirmiştir. Savaşın, Osmanlı askerî yapısı, ekonomik durumu ve siyasi stratejileri üzerindeki etkilerine dair derinlemesine bir analiz sunar. Ayrıca, savaş neticelerinin Osmanlı Devleti’nin askerî, idarî ve ekonomik yapısı üzerindeki uzun vadeli etkilerini analiz etmektedir. Savaş sırasında edinilen tecrübeler ve karşılaşılan problemlere dayanarak, Osmanlı Devleti’nin askerî ve lojistik stratejilerinde yapılabilecek iyileştirmeler üzerinde durulmuştur. Çaparlar, daha etkili bir sefer organizasyonu ve lojistik destek için gerekli olan stratejik değişiklikler ve reformlar önermektedir. Ayrıca, benzer tarihsel dönemlerde ve konularda yapılacak araştırmalar için metodolojik önerilerde bulunmuştur. Savaşları konu alan araştırmalarda kullanılan kaynakların çeşitliliği ve analiz yöntemlerinin önemi vurgulanırken, daha geniş kapsamlı çalışmalar için bir yol haritası sunmaktadır. Bu bağlamda, Osmanlı Devleti’nin diğer savaşlarını inceleyen araştırmacılar için faydalı olabilecek kaynaklar ve araştırma yöntemleri üzerinde durulmuştur. Son bölüm, Çaparlar’ın araştırmasının akademik ve tarihsel katkılarını özetlerken, Osmanlı Devleti’nin 1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi’ndeki deneyimlerinin tarihî önemini vurgulamaktadır. Bu çalışma, Osmanlı askerî tarih literatürüne değerli bir katkı sunarken, savaşın çok yönlü doğasını ve tarihî olayların günümüzdeki yorumlanışını derinlemesine anlamamıza olanak tanımaktadır.

Ahmet Çaparlar’ın “1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi’nde Sefer Organizasyonu ve Lojistik” adlı çalışması, Osmanlı Devleti’nin askerî tarihine önemli bir katkı sağlamaktadır. Eser, 19. yüzyılın bu kritik çatışmasını, askerî sefer organizasyonu ve lojistik yönetimi açısından ele alarak, Osmanlı askerî stratejisinin ve lojistik yeteneklerinin derinlemesine bir analizini sunmaktadır. Çaparlar’ın detaylı araştırması, dönemin askerî doktrinlerini, lojistik zorluklarını ve bu zorlukların üstesinden gelme yöntemlerini ayrıntılı bir şekilde ele almaktadır. Eser, Osmanlı ve Rus İmparatorlukları arasında 1828-1829 yıllarında gerçekleşen askerî çatışmanın ardındaki siyasi ve stratejik dinamikleri analiz etmekte; Osmanlı Devleti’nin savaşa hazırlık, askerî sevkîyat, ulaşım ve lojistik sistemlerini tarihsel bir perspektifle değerlendirmektedir. Çaparlar, savaşın Osmanlı toplumu ve devlet yapıları üzerindeki etkilerini de incelerken, dönemin sosyo-politik yapısına dair önemli bilgiler vermektedir.

Kitabın güçlü yönlerinden biri, kullanılan çeşitli arşiv materyalleri ve döneme ait birincil kaynakların geniş çapta değerlendirilmesidir. Başbakanlık Osmanlı Arşivi’nden elde edilen belgelerle, dönemin askerî ve lojistik organizasyonlarını yeniden canlandırırken, tarihsel olayları ve kişilikleri yeniden yorumlama fırsatı sunmaktadır. Bu yaklaşım, savaşın nedenlerini ve sonuçlarını daha geniş bir tarihî perspektifle değerlendirilmesine olanak tanımaktadır. Aynı zamanda, Osmanlı Devleti’nin askerî ve lojistik stratejilerindeki eksiklikleri ve başarıları üzerinde durarak, dönemin askerî teorileri ve uygulamaları arasındaki etkileşimleri göstermektedir. Çaparlar, savaşın analizini yaparken, askerî tarih alanına metodolojik bir çerçeve de sunmaktadır. Bu çerçeve, diğer araştırmacılar için Osmanlı savaş stratejilerini analiz etme konusunda yol gösterici olabilir.

Sonuç olarak, Ahmet Çaparlar’ın bu eseri, Osmanlı askerî tarihine dair kapsamlı ve eleştirel bir katkı sağlamaktadır. Eser, 1828-1829 Osmanlı-Rus Harbi’nin askerî ve lojistik yönlerini ayrıntılı bir şekilde ele alarak, bu tür çatışmaların tarihî analizine zenginlik katmakta ve diğer araştırmalara ilham kaynağı olmaktadır.

EXTENDED SUMMARY

Dr. Ahmet Çaparlar’s book, “1828-1829 Ottoman-Russian War: Campaign Organization and Logistics,” offers a comprehensive analysis of the Ottoman Empire’s military strategies during a pivotal conflict in the 19th century. This scholarly work delves into the logistical and organizational aspects of warfare, providing a detailed account of how the Ottoman Empire prepared for and managed the logistical challenges of the war against Russia.

The book begins by setting the historical scene, outlining the geopolitical tensions that led to the war. It introduces the primary research question: how effective was the Ottoman Empire in organizing its military campaign and logistics during the war? Çaparlar employs a rich array of archival materials from the Ottoman Archives, integrating primary sources, military correspondences, and contemporary accounts to construct a narrative that is both detailed and analytically rigorous.

The first section of the book discusses the initial military preparations taken by the Ottoman Empire following the declaration of war by Russia. It examines the mobilization orders, the fortification of border defenses, and the restructuring of the Ottoman military forces. Çaparlar pays special attention to the logistical frameworks established to support large-scale troop movements and the procurement of military supplies.

In the second section, Çaparlar explores the logistical operations essential for sustaining the war effort, focusing on armament production and supply chains. The analysis covers the manufacture and repair of weaponry, the challenges of ammunition supply, and the innovative approaches adopted by the Ottoman military to overcome deficiencies in their logistical operations.

The third part of the book evaluates the Ottoman Empire's strategies for maintaining effective communication and transportation networks during the war. It highlights the role of roads and relay stations in facilitating the movement of troops and supplies. Çaparlar discusses the use of emerging technologies, such as the telegraph, and traditional methods like courier services, emphasizing their impact on the operational capabilities of the Ottoman military.

The final substantive section addresses how the Ottoman Empire managed the provisioning and sustenance of its forces. This includes detailed discussions on food supply, the logistical challenges of feeding a large army, and the healthcare provisions for soldiers. Çaparlar evaluates the effectiveness of these logistical efforts and their impact on the overall health and morale of the troops.

The concluding chapter synthesizes the findings, arguing that the Ottoman Empire's logistical and organizational strategies, while innovative and often effective, were also fraught with challenges that impacted the outcome of the war. Çaparlar suggests that the lessons learned from this conflict could provide valuable insights for modern military strategists and historians.

The book is an important contribution to military history, offering insights into the complexities of war logistics and the strategic considerations of the Ottoman military leadership. Çaparlar's work not only enriches our understanding of the Ottoman-Russian War but also offers a methodological framework for future historical investigations into military logistics and strategy.

Dr. Ahmet Çaparlar's "1828-1829 Ottoman-Russian War: Campaign Organization and Logistics" meticulously examines the logistical and organizational challenges faced by the Ottoman Empire during its war with Russia. The book delves into the intricacies of military preparedness, supply chain management, communication strategies, and the overall impact of these factors on the outcome of the war.

The opening chapters of the book set the stage by detailing the geopolitical tensions that led to the conflict. Çaparlar introduces the reader to the initial mobilization efforts of the Ottoman military, highlighting the rapid adjustments made in response to Russia's declaration of war. The narrative is built on a solid foundation of primary sources drawn from the Ottoman Archives, offering a detailed and authentic portrayal of the empire's military strategies. This section not only discusses the fortification of strategic locations but also the extensive efforts to modernize and restructure the Ottoman military apparatus. As the book progresses, Çaparlar shifts focus to the logistical operations that were crucial to sustaining the war effort. One of the core themes of this section is the challenge of armament production and the distribution of military supplies. The author provides a comprehensive analysis of how the Ottoman military managed its arsenals and munitions, adapted to supply shortages, and dealt with the logistical hurdles that are inherent to wartime conditions. The examination of these logistical strategies reveals a blend of innovation and traditional methods, showcasing how the Ottoman Empire attempted to overcome its constraints.

Another significant aspect that Çaparlar explores is the communication and transportation networks. He meticulously details how the empire maintained effective communication lines between the front lines and the central command. The use of emerging technologies, such as the telegraph alongside traditional courier systems, is particularly noted for its role in enhancing operational capabilities. Moreover, the transportation infrastructure, including roads and relay stations, was critical in ensuring the timely movement of troops and supplies. In addressing the provisioning and sustenance of the Ottoman forces, Çaparlar discusses the complex logistics of feeding a large army and the medical care provided to the troops. This analysis not only includes the strategies

employed to manage food supplies but also examines the impact of these logistical efforts on soldier morale and the overall health of the forces.

The book concludes by synthesizing the findings and reflecting on the broader implications of the Ottoman Empire's logistical endeavors. Çaparlar argues that despite facing numerous challenges, the empire's innovative approaches to military logistics played a pivotal role, although not always successfully, in the conduct of the war. He suggests that understanding these historical logistics operations provides valuable lessons for both modern military strategists and historians.

Overall, Dr. Ahmet Çaparlar's "1828-1829 Ottoman-Russian War" is a critical scholarly resource that offers profound insights into the Ottoman military's operational strategies during one of its significant conflicts. The book is a commendable addition to military history literature, providing a nuanced understanding of how logistics and organization influence the outcomes of war.

Ek: Kitap Kapağı

